

# PAKT

## 1

### Logan

„Totalno me snima.”

„Ma naaaravno, buraz.”

„Cijelo vrijeme pogledava ovamo! Želi me.”

„Nema šanse da mlada, seksi ženska poput nje snima starca poput tebe.”

„Ozbiljno? Pa imam dvadeset i osam godina!”

„Ozbiljno? To je više nego što sam mislio.”

Prigušim smijeh. Zadnjih dvadeset minuta prisluškujem ovu trojicu burzovnih mešetara. Ne znam jesu li stvarno burzovni mešetari, ali na sebi imaju odijela skrojena po mjeri i piju skupa pića u financijskoj četvrti Bostona.

Ja sam pak masivni sportaš u poderanim trapericama i Under Armour hudici, koji pije pivo iz boce na kraju šanka. Imao sam sreće kad sam pronašao slobodno mjesto – ovaj je bar večeras krcat. Predblagdanska sezona u punom je zamahu i bostonski su kafići puni gostiju koji se odmaraju od posla ili faksa.

Ova tri tipa koje špijuniram jedva su pogledali u mojem smjeru kad sam sjeo na barski stolac pokraj njih, što mi olakšava prisluškivanje njihovog preserantskog razgovora.

„Onda, koji je konačni ishod za Bakera?” upita jedan od njih.

On i njegov plavokosi prijatelj proučavaju svojeg tamnokosog prijatelja – onog prastarog. „Osam posto”, kaže prvi tip.

Plavokosi je velikodušniji. „Deset posto.”

„Nađimo se u sredini i dajmo mu devet. To su izgledi od devet naprema jedan.”

A opet, možda se ipak *ne* bave financijama. Pokušavao sam odgonetnuti njihov postupak računanja, no čini se posve nasumičnim i neutemeljenim na stvarnoj matematici.

„Jebite se obojica. Imam puno više šanse od toga”, pobuni se Baker. „Jeste li vidjeli ovaj sat?” Podigne lijevu ruku i trzne zapešćem kako bi pokazao svoj blistavi Rolex.

„Devet naprema jedan” ponovi prvi tip. „Uzmi ili ostavi.”

Gospodin Rolex razdražljivo zagunda i pljesne novcem o šank. Ostala dvojica učine isto.

Koliko sam shvatio, njihova preserantska igra ide otprilike ovako:

Korak br. 1: jedan od njih izabere neku žensku u baru.

Korak br. 2: druga dvojica izračunaju (koristim tu riječ u najširem mogućem značenju) izgleda da će prvi tip dobiti njezin broj.

Korak br. 3: stave gomilu novca na šank.

Korak br. 4: tip priđe djevojci, koja ga, naravno, odbije. Izgubi novac u koji se okladio, ali onda ga ponovno osvoji u sljedećoj rundi kada sljedeći tip također bude odbijen.

Cijela ta igra je besmislena i glupa.

Pijuckam svoje pivo i zabavljam se gledajući kako se g. Rolex kočopernim korakom upućuje prema prekrasnoj crvenokosoj djevojci u uskoj dizajnerskoj haljini.

Nos joj se namreška kad shvati da joj prilazi, što mi govori da će njegovi kompići uskoro osvojiti nešto novca. Iako nose skupa odijela, ovi dečki nisu ni približno dorasli ženama u ovom baru. A otmjene žene obično nemaju strpljenja za nezrele budale, jer znaju da mogu dobiti puno bolje.

Čeljust gospodina Rolexa čvrsto je stisnuta kad se vrati svojem društvu. Praznih ruku. Njegovi prijatelji pobjedonosno kliču i skupljaju rukama svoju zaradu.

I baš kad se plavokosi tip sprema izabrati novu žrtvu, spustim čašu piva na šank i lijeno razvučem: „Smijem ja igrati?”

Tri glave naglo se okrenu u mojem smjeru. G. Rolex odmjeri pogledom moju sportsku odjeću, a onda se podrugljivo nasmiješi. „Žao mi je, pajdo. Ne možeš si ti priuštiti ovu igru.”

Zakolutavši očima, izvadim novčanik iz džepa i prebirem prstima po njemu – tako da mogu jasno vidjeti sve novčanice unutra. „Iskušajte me”, dobrostivo kažem.

„Cijelo vrijeme sjediš ovdje i prisluškuješ nas?” upita plavokosi tip.

Još jače zakolutam očima. „Niste baš bili tihi. U svakom slučaju, ja se volim kockati. Nije bitno oko čega se kladimo – želim sudjelovati. I sad kad smo to utvrdili, kolike su mi šanse s...” Pogledom polako prelazim preko prepune prostorije. „Njom”, dovršim.

Umjesto da prate moj pogled, tri para očiju ostane zalijepljeno za mene.

Nekoliko dugih trenutaka me procjenjuju, kao da pokušavaju dokućiti jesam li ozbiljan ili ih zajebavam. Zato skočim sa stolca i priđem im bliže. „Pogledajte je. Kakav *vrući* komad. Mislite li da propalica poput mene može dobiti njezin broj?”

G. Rolex prvi spusti gard. „*Nju?*” kaže kimajući ne baš diskretno prema lijepoj djevojci koja upravo naručuje piće od barmena. „Misliš na onu malu nevinu gospođicu?”

Definitivno djeluje pomalo nevino. Njezin delikatni profil otkriva pjegice na nosu, a svijetlosmeđa kosa nesputano joj dodiruje ramena, dok druge žene u ovom baru nose složene podignute frizure. Usprkos uskom crnom puloveru i kratkoj suknji, izgleda više kao djevojka iz susjedstva nego kao seksi mačkica.

Tamnokosi prijatelj gospodina Rolexa frkne nosom. „M’da, puno sreće s time.”

Začudeno podignem obrve. „Što, misliš da nemam šanse?”

„Stari, pogledaj se. Ti si sportaš, jelda?”

„Ili to, ili je na steroidima”, izvali plavokosi tip, misleći da je duhovit.

„Da, bavim se sportom”, potvrdim, ali ne objasnim detaljnije. Ovi dečki očito nisu strastveni ljubitelji hokeja, jer bi me inače prepoznali kao novog igrača Bostona.

A možda i ne bi. Nisam baš vidio puno leda otkako sam iz pripremnog kluba prešao u profesionalce. Još se nastojim dokazati treneru i suigračima. Doduše, imao sam jednu asistenciju u zadnjoj utakmici, što je super.

Ali zgoditak bi bio još bolji.

„Da, neiskusna slatkica poput nje bila bi previše zastrašena”, pojašni mi g. Rolex. „Izgledi da dobiješ njezin broj su... dvadeset naprama jedan.”

Njegovi prijatelji se slože. „To je dvadeset i pet posto šanse”, kaže jedan od njih. Jer, ponavljam, njihovo računanje je potpuno besmisleno.

„Što ako želim više od njenog telefonskog broja?” izazovem ih.

Plavokosi se zasmijulji. „Zanima te koliki su izgledi da odeš doma s njom? Sto naprema jedan.”

Ponovno se zagledam u brinetu. Na sebi ima crne gležnjače od antilopa s debelim potpeticama, i jednu je nogu prebacila preko druge dok profinjeno pijucka svoje piće. Jebeno je slatka.

„Kladim se u dvjesto dolara da ću joj gurnuti jezik u grlo za manje od pet minuta”, razmećem se uz arogantni osmijeh.

Moji novi prijatelji prasnu u smijeh od nevjerice.

„Kako da ne, buraz.” G. Rolex se zacereka. „Ako slučajno nisi opazio, u ovaj lokal dolaze samo prvoklasne žene. Nijedna od njih ne bi zabrijala s tobom na javnom mjestu.”

Već stavljam dvjesto dolara na šank. „Bojite se moje seksualne moći, ha?” zadirkujem ih.

„Ha! U redu onda, prihvaćam okladu”, kaže plavokosi tip i spusti dvije novčanice iznad mojih. „Idi i pretrpi odbijanje, plejboju.”

Podignem čašu i iskapim ostatak piva. „Za hrabrost”, kažem trojci, i g. Rolex zakoluta očima. „A sada gledajte i učite.”

Namignem im i odšetam lijenim korakom.

Ona smjesta usmjeri pozornost na mene. Usne joj se jedva vidljivo trznu u blagi, pomalo sramežljivi smiješak. Jebote, kako ima lijepe usne. Pune, ružičaste i sjajne.

Kad nam se pogledi spoje, kao da sve ostalo u baru nestane. Nje-ne smeđe oči lijepe su i izražajne, a trenutačno izražavaju slatku glad

koja mi ubrzava puls. Uhvaćen sam u njenu orbitu i noge mi ubrzavaju same od sebe.

Već sljedeće sekunde stojim pokraj nje i pozdravim je promuklim: „Hej.”

„Bok”, odvrati ona.

Mora zabaciti glavu unatrag da me pogleda u oči, jer sjedi, a ja sam ogroman iznad nje. Uvijek sam bio visok i krupan, ali otkako sam počeo igrati hokej na višoj razini nabacio sam još mišića. Klizanje u profesionalnoj ligi fizički je zahtjevno.

„Smijem te počastiti pićem?” ponudim joj.

Ona podigne punu čašu. „Ne, hvala. Već imam jedno.”

„Onda ću ti platiti sljedeće.”

„Neće biti sljedećeg. Nemam povjerenja u sebe.”

„Zašto?”

„Ne podnosim baš alkohol. Nacvrcam se od jednog pića.” Usne joj se lagano izvijuje. „A od dva se ponašam loše.”

Kurac mi se na to trzne. „Koliko loše?” mazno razvučem.

Iako se zacrveni, ona ne izbjegne odgovor. „*Jako* loše.”

Nacerim joj se, a onda pozovem barmena prenaplašeno žurnom gestom. „Još jedno piće za damu”, doviknem mu.

Ona se nasmije, i taj melodiozni zvuk izazove trnce u mojoj koži. Nenormalno me privlači.

Umjesto da sjednem na prazan stolac pokraj nje, ostanem stajati. Ali joj se približim, i njeno mi koljeno lagano okrzne bok. I, časna riječ, čujem kako joj zastaje dah od tog jedva osjetnog kontakta.

Pogledam prema svojim novim prijateljima, koji nas promatraju s velikim zanimanjem. G. Rolex dramatično kucne prstom po svojem satu da me podsjeti kako mi istječe vrijeme.

„Dakle, slušaj...” Približim usne njenom uhu da me može čuti. Ovaj put *vidim* kad joj zastane dah. Njene prpošne grudi se podignu kad naglo usiše zrak. „Moji kompići su mi dali dvadeset pet posto šanse da ću dobiti tvoj broj.”

Njene oči vragolasto svjetlucaju. „Ideš. Nemaju baš puno vjere u tebe, ha? Žao mi je.”

„Ne treba ti biti žao. Pobijedio sam i u većim izazovima. Ali... reći ću ti jednu tajnu...” Moja usta ovlaš dotaknu njenu ušku kad prošapćem: „Ja ne želim tvoj broj.”

Ona se iznenađeno trzne i pogled joj naglo poleti prema mojim očima. „Stvarno ga ne želiš?”

„Ne.”

„Što onda želiš?” Podigne svoje piće i žurno otpije gutljaj.

Na trenutak se zamislim. „Želim te poljubiti.”

Sad se pak iznenađeno nasmije. „A-ha. To samo kažeš zato što se nadaš da ću te poljubiti, a onda ćeš moći dokazati svojim prijateljima da nisi luzer.”

Ponovno se osvrnem preko svoga ramena. G. Rolex se samozadovoljno smiješi. Opet kucne prstom po satu. Tik-tak.

Mojih pet minuta samo što nije iscurilo. Pogled na moj sat otkrije mi da imam još samo dvije minute.

„Ne”, kažem joj. „To nije razlog zašto te želim poljubiti.”

„A, da?”

„Da.” Polizem svoju donju usnu. „Želim te poljubiti jer si najseksipilnija žena u ovom baru.” Slegnem ramenima. „I, uostalom, očito je da i ti želiš to isto.”

„Tko to kaže?” pobuni se ona.

„Činjenica da nisi prestala zuriti u moja usta otkako sam ti prišao.”

Ona zaškilji.

„Ovak.” Lagano klizim prstom po njenoj vitkoj ruci. Ne dodirujem joj uopće kožu, no ona svejedno vidljivo zadrhti. „Moji kompići misle da si ti nevinašce. Upozorili su me da bi netko poput mene, ovako grub i sirov, djelovao zastrašujuće nekomu poput tebe. Ali znaš što ja mislim?”

„Što?” Glas joj je dahtav.

„Ja mislim da ti voliš grubost i sirovost.” Ponovno se nagnem prema njenom uhu. Nosi sićušnu dijamantnu naušnicu, i ne mogu je ne dotaknuti vrškom jezika.

Ona opet naglo udahne, i ja osjetim trzaj zadovoljstva.

„Ja upće ne mislim da si ti nevinašce”, nastavim. „Ne mislim da si dobra djevojka. Mislim da mi sada više od ičega želiš gurnuti jezik u

usta i prelaziti mi noktima niz leđa i dopustiti mi da te pojem ovdje pred svima.”

Ona glasno zastenje.

Licem mi se upravo razvlači samozadovoljni osmijeh kad me uhvati za glavu, povuče me dolje i strastveno me poljubi.

„Imaš pravo”, prošapće na mojim usnama. „Ja uopće nisam dobra djevojka.”

Kurac mi je ukrućen i prije nego što što njezin jezik uđe u moja usta. A kad to učini, gurne ga kroz moje razmaknute usne, na meni je red da zastanem. Ima okus po džinu i seksu, i ja joj gladno uzvratim poljubac, cijelo vrijeme svjestan zvižduka i dobacivanja oko nas. Siguran sam da nam neke od tih povika upućuju moji prijatelji burzovni mešetari, ali sam prezauzet da bih likovao zbog njihova divljenja.

Dok jezikom klizim preko njezina jezika, nježno uguram nogu između njenih mekih bedara, dajući joj do znanja koliko mi se digao.

„O, moj Bože”, promrmlja i prekine poljubac. Oči joj blistaju od čiste požude. „Idemo nekamo da dovršimo ovo na nekom privatnijem mjestu?”

„Ne. Želim te sada.” Glas mi je hrapav.

Ona zatrepće. „Sada?”

„Mmm-hmmm.” Spustim ruku na njezin vitak struk i pomičem dlan izazovno milujućim pokretima. „Čuo sam da ženski wc ima jako velike, odvojene kabine...”

Ona položi dlan nasred mojih prsa. Ali ne kako bi me odgurnula. I ona mene izaziva, dok njezin užareni pogled putuje po mojem tijelu od glave do pete. A onda nakosi glavu i upita me: „Što bi tvoja cura rekla na to?”

Uputim joj lascivni osmijeh. „Rekla bi... *požuri se, Johnne, želim svršiti.*”

Grace ponovno zastenje.

„Tako sam i mislio”, zadirkujem je, ali moja djevojka ne djeluje šokirano.

Katkada je teško povjerovati da je nekoć bila nervozna, blebetava bruošica u čijem sam studentskom domu slučajno završio. Da su ona

slatka Grace Ivers u koju sam se zaljubio i ova seksi zavodnica koja će mi uskoro dopustiti da je jebem u wc-u jedna te ista osoba.

Doduše, Grace je izabrala ovaj bar i temeljito istražila čistoću zahoda prije nego što je pristala na večerašnju igricu glumljenja stranaca. Dakle, da, ona je i dalje ona čudna djevojka koju sam upoznao prije četiri godine. Ali je istodobno i moja seksi, vječno napaljena cura.

Uzmem je za ruku i pomognem joj da siđe s barskog stolca. I dalje sam tvrd kao kamen i treba mi olakšanje. Sudeći prema njenom plitkom disanju, ona je jednako uzbuđena kao i ja.

„Onda, što kažeš?” upitam trljajući palcem sredinu njezina dlana.

Grace se pridigne na vrhove svojih čizama visokih potpetica i prisloni usne uz moje uho. „Požuri se, Johnne, želim svršiti.”

Progutam svoj nagli smijeh dok je pratim prema stražnjem dijelu hodnika. Prije nego što prođemo kroz vrata, posljedni put se osvrnem preko ramena. Burzovni mešetari bulje u mene razjapljenih usta kao da sam vanzemaljac s drugog planeta. Pokažem rukom prema novcu na šanku i velikodušno kimnem glavom kao da im govorim, *Zadržite sve*.

Ne moram dobiti glupu okladu. Već sam najsretniji muškarac u ovom baru.